

7. Sanwoolu, O. (2025). Kantian deontology for AI: Alignment without moral agency. *AI and Ethics*, 5, 5425–5437. <https://doi.org/10.1007/s43681-025-00784-8>

УДК 378.147:616.31

Романенко Богдан Володимирович

аспірант кафедри фізичної культури та спорту

Національний університет

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ-СТОМАТОЛОГІВ У ПРОЦЕСІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Сучасна медична освіта орієнтована на підготовку фахівця нового типу — компетентного, гуманного, здатного до міждисциплінарної взаємодії та відповідального за результати своєї діяльності. У цьому контексті особливої ваги набуває практична підготовка, що поєднує професійні знання, клінічні вміння та розвиток особистісних якостей лікаря.

Професійно-особистісна готовність майбутнього лікаря-стоматолога розглядається як інтегративне утворення, що включає когнітивний (знання, клінічне мислення), діяльнісний (практичні навички, прийняття рішень) і ціннісно-мотиваційний (етика, гуманізм, емпатія) компоненти. Вона формується в умовах освітнього середовища, де практична діяльність поєднується з особистісним саморозвитком і рефлексією. Як підкреслює Л. І. Корж, ефективна підготовка майбутніх лікарів можлива лише за умови педагогічного супроводу, який сприяє розвитку клінічного мислення та етичної свідомості [1, с. 34].

Інноваційні підходи до практичної підготовки, зокрема симуляційні технології, командні тренінги, професійно-орієнтовані ситуаційні завдання, створюють умови для поєднання теорії й практики, формування емоційного інтелекту, навичок комунікації та лідерства. За результатами дослідження Гуменюка В. І. [2], студенти, які проходили підготовку у симуляційному середовищі, демонстрували вищий рівень упевненості у власних клінічних діях і більш усвідомлене ставлення до професійної відповідальності.

Розвиток особистісної готовності лікаря передбачає також ціннісне осмислення медичної професії, формування гуманістичного світогляду, емпатії, стресостійкості та навичок саморегуляції. Як зазначає Сидоренко І. М., міждисциплінарний підхід у підготовці стоматологів забезпечує поєднання медичних, психологічних, педагогічних і соціальних аспектів професійної діяльності [3, с. 68].

Отже, практична підготовка виступає не лише професійним етапом навчання, а й важливим чинником розвитку особистості майбутнього

лікаря, сприяючи формуванню його готовності до самостійної, відповідальної та етично виваженої діяльності. Такий підхід відображає міждисциплінарну сутність сучасної освіти, де інтеграція знань, навичок і цінностей створює основу для професійного та особистісного зростання.

Список використаних джерел

1. Корж Л. І. Формування професійної ідентичності студентів медичних ЗВО в умовах інтеграції освіти та клінічної практики // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. – 2020. – № 7(101). – С. 34–42.
2. Гуменюк В. І., Кравченко І. В., Поліщук Л. М. Роль симуляційного навчання у формуванні клінічних компетентностей студентів стоматологічного факультету // Вісник проблем біології і медицини. – 2022. – Т. 2(163). – С. 112–117.
3. Сидоренко І. М. Міждисциплінарний підхід до підготовки лікарів-стоматологів у сучасній системі освіти // Сучасні проблеми науки та освіти. – 2023. – № 2. – С. 67–71.
4. Ткаченко О. М. Використання симуляційних технологій у підготовці лікарів-стоматологів // Медична освіта. – 2021. – № 4. – С. 55–59.
5. Рябоконт О. П. Компетентнісний підхід у підготовці лікарів-стоматологів: сучасні тенденції // Молодий вчений. – 2019. – № 10(74). – С. 210–213.

УДК 3713.26

Росенко Дмитро Олегович

аспірант кафедри фізичної культури та спорту

Національний університет

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ТАНЦЮВАЛЬНО-РУХОВА ТЕРАПІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВІДНОВЛЕННЯ ЕМОЦІЙНОГО БАЛАНСУ У СПОРТСМЕНІВ

Танцювально-рухова терапія (ТРТ) належить до сучасних психокорекційних методів, що поєднують тілесно орієнтований та арт-терапевтичний підходи. Її сутність полягає у використанні танцю та руху як засобів емоційного, когнітивного й фізичного самовираження людини. Наукова ідея ТРТ базується на положенні, що між тілом і психікою існує безпосередній взаємозв'язок: зміни у руховій сфері можуть впливати на емоційні стани, а усвідомлення тілесних відчуттів сприяє гармонізації внутрішнього світу. Таким чином, рух розглядається не лише як фізична дія, а як мова, через яку людина може пізнати себе, виразити переживання, трансформувати напругу й досягти емоційної рівноваги [1, с. 15].